

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/119/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010089
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6917010089.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného P. V. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), c) Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 07. februára 2019 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/27/2017, zo dňa 19.06.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/27/2017 zo dňa 19.06.2018 bol obžalovaný P. V. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr.zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr.zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 08.05.2016 po 23,00 h v X., po predchádzajúcej dohode s nestotožnenými tromi osobami, vošli cez neuzamknutú bráničku do dvora rodinného domu č. XX, kde na dome odpojili prívod elektrickej energie, rozbili sklenené výplne okien a na vstupných dverách a cez dvere vošli dnu, kde drevenými palicami bili U. E. po tele, ktorý utrpel tržnú ranu nad ľavou ušnicou dĺžky 4 cm, pomliaždenie pravého ramenného kĺbu a v oblasti kľúčnej kosti obojstranne, následkom čoho bol liečený a práceneschopný po dobu 12 dní, pričom obvyklý spôsob života bol sťažený po dobu 7 dní, ďalej bili palicami X. E., ktorý utrpel zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie, ako aj R. E., ktorá utrpela pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia s podkožnou krvnou podliatinou, čo si vyžiadalo 7 dní liečenia, z ktorého mala sťažený obvyklý spôsob života po dobu 6 dní a P. E. spôsobili viacnásobné pomliaždenie vlasatej časti hlavy, ľavého zápästia, pravého kolena, ľavej strany hrudníka, čo si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť po dobu 12 dní, pričom obvyklý spôsob života u neho bol sťažený po dobu 10 dní a X. E. spôsobili poškodením zariadenia domu škodu vo výške 298,10 Eur.

Okresný súd za toto konanie obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pričom výkon trestu mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd poškodených X. E., R. E., P. E. a U. E. so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný P. V., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj dodatočne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že toto smerovalo proti výrokom o vine a treste. V tejto súvislosti obžalovaný tvrdil, že sa trestnej činnosti kladenej mu za vinu nedopustil, že v kritickom čase nebol ani v blízkosti domu poškodených, čo potvrdili aj viacerí svedkovia. Priznal, že s jedným s poškodených mal krátko pred skutkom kladenú mu za vinu konflikt, to ešte však neznamená, že mu mal snahu akokoľvek ublížiť, pričom s ostatnými poškodenými nemal nikdy žiadne nedorozumenie. Poškodený E. ho pri vatre v O. napadol, ľudia tam boli nahnevaní a

bolo cítiť určitú davovú psychózu v tom, že je úplne neprípustné, aby Rómovia napádali „Bielych“. Práve preto sa zišlo nejaké „trestné komando“, ktoré napadlo poškodených. On však s tým nemal absolútne nič spoločné. V tom čase bol desiatky kilometrov od miesta činu, kde ho malo vidieť a stretnúť veľa ľudí. Bol na guláš párty, kde sa konzumoval aj alkohol. Bol značne opitý, nevládal poriadne ani chodiť, nieto ešte iných napadnúť. Pozornosti súdu ušlo, že v predmetnej dobe, t.j. v noci, ani len hypoteticky nemal žiadnu možnosť dostať sa z X. O. V. do obce X., v tom čase prostriedky hromadnej dopravy už nefungovali a on nemal žiadne auto.

Pokiaľ súd svoje rozhodnutie o jeho vine oprel o výpovede svedkov A. E. a P. E., v ich výpovediach z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní boli rozpory, ich tvrdenia sa rozchádzali aj do počtu útočníkov, a už vôbec sa nezhodovali v detailoch. Rovnako súd nepostrehol, že súdny znalec M. vyvrátil tvrdenia poškodených o tom, akým spôsobom mali utpieť svoje zranenia, najmä u A. E.. Výpovede poškodených ohľadom jeho opoznania na mieste činu, v žiadnom prípade podľa obžalovaného nie sú objektívne a vychádzajú len z dohadu na základe predchádzajúceho konfliktu. Hodnovernosť výpovedí poškodených je naštartená aj tým, že hoci ho označovali za páchatela, ale páchatelov ostatných popísať nedokázali a nijako ich nedokázali konkretizovať, čomu nasvedčuje záver o tom, že by za páchatela označili i osobu X. M.. V tejto súvislosti keď poškodení označili obžalovaného za páchatela, prečo potom neuviedli jeho meno pri lekárskom ošetrení a pri telefonickom oznámení skutku. Ďalej obhajoba poukázala na to, že v obci je namontovaný kamerový systém a z jeho záznamu nevyplývala žiadna taká skutočnosť, že by sa bol dopustil skutku kladeného mu za vinu. Taktiež jeho účasť na skutku nebola potvrdená ani zistením DNA a daktyloskopických stôp. Na škodu veci bolo nepoužitie služobného psa, hoci sa jednalo o čiastkovo vytvorené pachové stopy. Toto pochybenie však v žiadnom prípade nie je možné pričítať na jeho účet. Naopak, v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ bolo potrebné vyhodnotiť tieto skutočnosti v jeho prospech. V neposlednom rade obžalovaný poukázal na výpoveď svedka T., ktorý ho viezol domov, nevidel u neho žiadne predmety, ako napr. baseballovú palicu, o ktorej sa zmenil poškodený. Poškodení sa pôvodne zmieňovali o tom, že páchatelia boli maskovaní, čo vyvoláva ďalšie pochybnosti o tom, či poškodení takto mohli naozaj kohokoľvek poznať, navyše za tmy, keď miesto nebolo osvetlené. V závere odvolania obžalovaný poukázal na to, čo je dôležité na preukázanie viny obžalovanému vo vzťahu k priamym a nepriamym dôkazom. Ďalej potom obžalovaný vysvetlil, ako mal postupovať súd pri hodnotení vierohodnosti výpovede svedka. Súď totiž v danom prípade nevyhodnotil dôkazy vykonané na hlavných pojednávaniach správne a zákonne. Preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a požiadal krajský súd, aby rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, alternatívne navrhol po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje rozsudok za zákonný a správny, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava dôvodov odvolania a požiadal krajský súd, aby rozhodol v zmysle petitu uvedeného v dôvodoch odvolania, nad rámec tohto poukázal na to, že výpovede usvedčujúcich svedkov neboli verifikované znaleckým skúmaním, že je pochybný spôsob, akým poškodení opoznali obžalovaného na mieste činu. Poškodeným nebránilo nič, aby obžalovaného uviedli v začiatku vyšetrovania ako útočníka, navyše obžalovaný v čase spáchania skutku bol na inom mieste, na inej akcii, kde ho videlo množstvo ľudí, ako aj starosta obce.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, písomne však požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného P. Borzyho nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčovali svedkyňa poškodená R. E., ktorá opísala priebeh udalosti v ich rodinnom dome č. XX v X., pričom uviedla, že opoznala obžalovaného P. V., ktorý zaútočil aj na ňu. Opoznala ho podľa hlasu aj preto, že svetlo z mobilu mu zasvietilo na tvár. K oblečeniu obžalovaného uviedla, že mal oblečené maskáče a na hlave mal šiltovku. Jej výpoveď potvrdil aj svedok poškodený P. E., ktorého útočníci napadli tiež, s istotou opoznal obžalovaného P. V. podľa hlasu. Rovnakým spôsobom (podľa hlasu) opoznal obžalovaného aj svedok U. E.

Pri hodnotení výpovedí poškodených a svedkov sa krajský súd nemohol stotožniť s tvrdeniami obhajoby o nedôveryhodnosti týchto výpovedí, keďže jednotliví svedkovia, ako aj poškodení vypovedali na hlavnom pojednávaní pod prísahou, pričom ich výpovede korešpondovali so závermi znaleckého posudku o mechanizme vzniku zranení poškodených. V tomto smere sa odvolací súd nestotožnil s hodnotením záverov znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, obhajobou. Mechanizmus vzniku poranení v podstate korešponduje jednak s výpoveďami poškodených, ako aj s lekárskymi správami o prvotných ošetreniach poškodených. Krajský súd nemohol súhlasiť ani s tvrdením obhajoby vo vzťahu k svedkom G. P., L. V., G. F., T. T. a R. V., ktorí mali dosvedčiť obžalovanému, že v kritickom čase sa nachádzal desiatky kilometrov od miesta činu na akcii označenej ako guláš party, kde obžalovaný mal konzumovať alkohol. V tomto smere je dôležité uviesť, že ani jeden z týchto svedkov v podstate nevedel jednoznačne potvrdiť, do kedy sa zdržal obžalovaný na guláš party, a či vo večerných hodinách alebo nočných hodinách opustil toto miesto, alebo nie. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd správne vyhodnotil obhajobu obžalovaného, ako účelovú, keďže z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný mal deň pred tým konflikt s poškodeným E. pri vatre v O. a napadnutie rodiny E. súviselo práve s týmto konfliktom, ktorý sa udial v deň pred skutkom, čo v konečnom dôsledku pripustil aj samotný obžalovaný, keď v dôvodoch odvolania uviedol „ľudia boli nahnevaní a bolo cítiť určitú davovú psychózu v tom, že je úplne nepripustné, aby Rómovia napádali Bielych“. Práve pre túto skutočnosť predpokladal, že sa zišlo nejaké tzv. trestné komando, ktoré napadlo poškodených, on však s tým nič nemal. Tejtó obhajobe obžalovaného neuveril ani krajský súd, pretože okrem výpovedí poškodených, záverov znaleckého posudku a lekárskeho správ tomuto záveru korešpondovala aj zápisnica o ohliadke miesta činu.

Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd potom správne uznal obžalovaného vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr.zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20, §156 ods. 1 Tr.zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr.zák., tak ako to uviedol prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona bol povinný prihliadnúť. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery. Vzhľadom na jeho osobu, potom obžalovanému uložil prevýchovný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pričom mu výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Takto uložený trest aj podľa odvolacieho súdu spĺňa podmienky pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Pokiaľ ide o výrok o náhradu škody, ani v tomto prípade prvostupňový súd nepochybil, keď poškodených X. E., R. E., P. E. a U. E. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože pre ustálenie výšky nároku na náhradu škody je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec adhézneho konania, tak ako to prvostupňový súd uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku v časti, kde odôvodňoval výrok o náhrade škody.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného P. V. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.